

— Selles osas väidetakse, et hankemenetluses osalemiseks pidi pakkuja vastama punktiga II.2.3. seatud tehnilise suutlikkuse nõuetele, mille täitmata jätmise toonuks kaasa hankemenetlusest kõrvaldamise ja mille kohaselt pidid konkurendid ise vahetult ehitama vähemalt 2 koostootmisjaama, mille elektritoomisvõimsus on vähemalt 8 MW. Edukas pakkuja oleks tulnud menetlusest kõrvaldada, kuna ta ei vastanud hankemenetluses kehtestatud miinimumnõuetele.

Teise väite kohaselt on rikutud määruse nr 1268/2012 artiklit 149, määruse nr 966/2012 ⁽²⁾ artiklit 113 ja direktiivi 2004/18/EÜ ⁽³⁾ (põhijendus 39) ning ühtlasi on tegemist võimu kuritarvitamisega.

— Selles osas väidetakse, et pakkumiste hindamine ja lepingu sõlmimine on õigusvastane, kuna edukaks tunnistatud pakkujal ei olnud õigust saada neid punkte, mis talle anti, sest komisjoni kinnitatud kriteeriumide alusel tehnilisele pakkumusele antav hinnang peab tingimata põhinema jaama tegelikul tootlusel, mitte konkurendi ühepoolisel deklaratsioonil. Järelikult on hankemenetluses rikutud läbipaistvuse ja võrdse kohtlemise põhimõtet.

Kolmanda väite kohaselt on rikutud määruse nr 966/2012 artiklit 112, määruse nr 966/2012 artiklis 111 sätestatud pakkumuste saladuses hoidmise põhimõtet ja määruse nr 1268/2012 artikleid 157 ja 159 ning ühtlasi on tegemist võimu kuritarvitamisega.

— Selles osas väidetakse, et kõik toimingud hankemenetluses lepingu sõlmimiseks tehti ainsal istungil, kus vaadati üheaegselt läbi haldusdokumendid hankemenetluses osalemise otsustamiseks ning pakkumuse tehniline ja majanduslik külg. Selline menetlusviis on vastuolus pakkumuste saladuses hoidmise ja lahususe põhimõtetega.

Neljanda väite kohaselt on rikutud võrdse kohtlemise ja läbipaistvuse põhimõtteid, aluslepingu artikleid 15 ja 298, määruse nr 966/2012 artiklit 102 ja direktiivi 2004/18/EÜ artiklit 6 ning ühtlasi on tegemist võimu kuritarvitamisega.

— Selles osas väidetakse, et pärast esitatud pakkumuse tagasilükkamise otsustamist edastas komisjon ainult hindamise tulemusena koostatud punktitableti ja seejärel keeldus õigusvastaselt väljastamast taotletavaid dokumente isegi siis, kui hageja esitas kordustaotluse määruse nr 1049/2001 ⁽⁴⁾ artikli 7 ja sellele järgnevate artiklite alusel.

Viienda väite kohaselt on rikutud võrdse kohtlemise ja läbipaistvuse põhimõtteid, määruse nr 1268/2012 artikleid 157 ja 158 ning ühtlasi on tegemist võimu kuritarvitamisega.

— Selles osas väidetakse, et määruse nr 1268/2012 artiklit 157 rikkudes jäeti väljastamata hankemenetluses koostatud protokollide ja lõpliku hankelepingu sõlmimise otsuse koopiad, mis takistas hagejal tutvumist osutatud aktidega seatud nõuetega.

⁽¹⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT L 362, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT L 298, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

3. juunil 2014 esitatud hagi – Itaalia Vabariik versus komisjon

(Kohtuasi T-384/14)

(2014/C 235/43)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (esindajad: *avvocato dello Stato* B. Tidore, G. Palmieri)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 4. aprilli 2014. aasta otsus C(2014) 2008 lõplik, millest anti teada 7. aprillil 2014 ja mille kohaselt Euroopa Liidu rahastamine ei kata teatavaid kulutusi, mida liikmesriigid, täpsemalt Itaalia on teinud Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) tagatisrahastust, Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist (EAFRD).

Väited ja peamised argumendid

Itaalia valitsus esitab põhjenduseks kolm väidet:

1. Esimene väide puudutab ühenduse põhimõtete rikkumist ja uurimise puudulikkust.
  - Ta väidab, et vaidlustatud otsuses tegi komisjon finantskorrektsiooni mitme rikkumise alusel, mis tuvastati ainult Lazio ja Abruzzo piirkondades läbiviidud kohapealse kontrolli tulemusel. Hageja vaidleb vastu sellele, et nende kontrollide tulemusi saab kohaldada väljaspool neid piirkondi ja et korrektsoon saab olla suuruses 5 %, sest Itaalia eri piirkondade tegelik olukord on väga erinev ja et igal juhul oli asjaga seotud ainult makseasutus (AGEA).
2. Teine väide puudutab määruse nr 1782/2003⁽¹⁾ artiklite 43 ja 48 rikkumist.
  - Otsuses heidab komisjon Itaaliale ette eriõiguste normistiku väära kohaldamist, kinnitades, et fondidele tekitati risk. Hageja leiab, et määruse nr 1782/2003 artiklid 43 ja 48 ei näe ette eriõiguste andmise konkreetset korda, mis kohalduks komisjoni uuritud juhtumitele ning et Itaalia kasutatud meetod ei ole mitte ainult igati kooskõlas selle normistikuga, vaid ei kujuta endast ise mingeid erilisi riske fondile.
3. Kolmas väide, mis puudutab finantskorrektsiooni ja tunnustamiskriteeriumide valdkonna üldpõhimõtete rikkumist ning põhjenduse puudulikkust.
  - Otsuses korrigeeris komisjon ARBEA-le – st makseasutusele, mille tegevusluba tühistati 12. mai 2010. aasta haldusotsusega, mis jõustus 16. oktoobril 2010, st kuupäeval, mil ARBEA ülesanded võttis üle AGEA – süüks pandavat tegevust. Hageja kritiseerib komisjoni tegutsemisviisi, kuna ta pikendas juba aastatel 2007–2009 kohaldatud korrektsooni aastani 2010, eeldades juba tuvastatud riskide jätkumist ja kehtestades sama protsendi, ning kuna ta kohaldas korrektsooni ajavahemikule tegevusloa tühistamisest kuni AGEA ülesannete ülevõtmiseni.

⁽¹⁾ Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (ELT L 270, lk 1; ELT eriväljaanne 03/40, lk 269) ja komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 795/2004, millega kehtestatakse määruses nr 1782/2003 sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 141, lk 1; ELT eriväljaanne 03/44, lk 226).

Üldkohtu 14. mai 2014. aasta määrus – Seatech International jt versus komisjon

(Kohtuasi T-500/13)⁽¹⁾

(2014/C 235/44)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Neljanda koja esimees tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 377, 21.12.2013.